

— Of! Ce rău ești, frățioare!
la uite, Mitică plânge.
I-ai târât castelu-n mare!
Gata, e destul! Ajunge!

Și-ai stricat și groapa mea!
Iacă-s trist! În jos țin coada.
Of, măcar de aş putea
să te-ating un pic pe vârful
ca zăpada.

Și-atunci valul iarăși vine,
crește mare și se ține
mare pân' la țărm, cu spumă,
dar se-ntoarce mic în mare, ca o gumă.

— Ei, acum ce-ai mai făcut?
Ai furat o lopățică.
Asta e cam neplăcut.
Uite cum plânge Mitică.

Vino să te-ating nițel!
Să nu fugi din nou haihui!
Și-ai milă de băiețel,
adu-i lopățica lui!

Valul vine, vine, vine,
crește mare și se ține
mare pân' la țărm, cu spumă,
dar se-ntoarce mic în mare, ca o gumă.

— Haide, vino, un' te duci?
Și de ce tot faci clăbuci?
Vino înapoi, amice!
Bucuros, câțelu-i zice.

Vrei să vin eu după tine?
N-o să vin, că apa-i udă.
Vino tu pe ape line,
dacă nu-i prea mare trudă.

Valul vine, vine, vine,
crește mare și se ține

mare pân' la țărm, cu spumă,
dar se-ntoarce mic în mare, ca o gumă.

